

തൗഹീദീ ധർമ്മനിര

കബീർ എം. പറളി

സത്യം അന്ത്യനാശവരേയും നശിക്കാതെ നിലനിൽക്കും. സത്യത്തിന്റെ ആളുകൾ മാർഗമധ്യേ മരണപ്പെട്ടാലും വധിക്കപ്പെട്ടാലും. സത്യത്തിന്റെ കൂടെ നിന്ന ഒരുകൂട്ടം ഇടക്കു വെച്ച് മാറിനിന്ന് സത്യവാഹികളെ അപഹസിച്ഛാലും അപമാനിച്ഛാലും ശരി, സത്യം മരിക്കില്ല. അതിന്നു വേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്നവർ പൂർണ്ണമായും നിഷ്കാസിതമാകുകയുമില്ല.

ദുനിയായിൽ മനുഷ്യനിറഞ്ഞ ഏറ്റവും സുന്ദരസത്യം അല്ലാഹുവിനാൽ നിയോഗിതരായ വിശുദ്ധ പ്രവാചകർ പ്രബോധനം ചെയ്തു നൽകിയ തൗഹീദാണ്. പ്രവഞ്ച സ്രഷ്ടാവിനെ മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ആഹ്വാനമാണത്. അവനെ മാത്രം ആരാധിക്കാനും അവന്റെ വിധിവിധികൾ പാലിക്കാനുമുള്ള ഉദ്ബോധനമാണ്. മനുഷ്യ ജീവിതത്തിന് ചങ്ങലകളും, അസാതന്ത്ര്യങ്ങളും, തീരാത്ത ബാധ്യതകളും നൽകുന്ന ബഹുദൈവാരാധനയോടുള്ള സമരമാണത്. ഈ മഹാസത്യത്തിന്റെ പ്രബോധകരായി നിലകൊണ്ട പ്രവാചകരിലൊരാളും ശത്രുവെ കാണാതെ മരണപ്പെട്ടിട്ടില്ല. പ്രതിയോഗികളാലും പ്രതിലോമകാരികളാലും പരീക്ഷിക്കപ്പെടാതെ ജീവിച്ചിട്ടില്ല. അഥവാ സത്യത്തിന്റെ ആളുകൾക്ക് ലോകാവസാനംവരെ പരീക്ഷണങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളുമുണ്ടാകും എന്നർത്ഥം.

അല്ലാഹുവിലെ നിന്നും വിശുദ്ധ ദൗത്യം ഏറ്റുവാങ്ങിയ പ്രവാചകന്മാർ പരീക്ഷണങ്ങളിലും ശത്രു പക്ഷം തീർത്ത പ്രതിബന്ധങ്ങളിലും അഞ്ചാളിച്ചു നിന്നിരുന്നവെങ്കിൽ ഈ സത്യം മണ്ണടിഞ്ഞേനെ. കണിശമായ രണ്ടു കാരണങ്ങളാൽ അത് സംഭവിച്ചില്ല. 'സംഭവിക്കുകയില്ല' എന്നതാണ് ശരിയായ പ്രയോഗം. ഒന്ന്, സത്യം പ്രപഞ്ചനാഥനായ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ളതായിരുന്നു. രണ്ട്, ആ സത്യത്തിന്റെ പ്രബോധകർ അല്ലാഹുവിനാൽ നിയോഗിതരായവരായിരുന്നു.

അന്ത്യപ്രവാചകനായ അശ്റഹുൽ ഖൽഖിന്റെ തൗഹീദി പ്രബോധന രംഗത്തെ സമീപനങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും വിശ്വാസീ ലോകത്തിന് എന്നും പാഠമായി നിലകൊള്ളണം. അത് വിശ്വാസ-കർമ്മ-ധർമ്മ മേഖലകളിൽ സ്ഥൈര്യവും നൈരന്തര്യവും നൽകും. പ്രതിയോഗികളുടെ കൃത്യങ്ങളെ അവഗണിക്കാനും, അതിജയിക്കാനും ആ പാഠങ്ങൾ കെൽപേകുന്നതാണ്. അബൂ ജഹ്ലുമാരുടെ അന്ത്യം ബദ്റോടെ അവസാനിച്ചിട്ടില്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നത് പ്രവർത്തന രംഗത്തുണ്ടാക്കുന്ന അപശബ്ദങ്ങളെ കരുതിയിരിക്കാൻ നമ്മെ പ്രാപ്തരാക്കും.

അല്ലാഹുവിന്റെ റസൂൽ നമ്മെ ഏൽപ്പിച്ചു പോയ നിത്യസത്യത്തിന്റെ കെടാവിളക്കു കൊണ്ട് മനുഷ്യ മനസ്സിലെ അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുടെ ഇരുട്ട് കെടുത്തണം. ലളിതമല്ലാത്ത ദൗത്യമാണത്. അസാമാന്യ ക്ഷമയും പകരയും വേണ്ട പ്രസ്തുത ദൗത്യനിർവഹണത്തിന് അചഞ്ചലമായ വിശ്വാസവും ദൃഢമായ തവക്കുലും അടിസ്ഥാനമായി വേണം. തൗഹീദ്, ഉൾക്കൊള്ളേണ്ട സത്യമാണെന്നും അത് ഉച്ചൈസ്തരം പ്രഖ്യാപിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണെന്നും ബോധ്യപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ വിശ്വാസി ആർജ്ജിക്കേണ്ടത് പ്രതിസന്ധികളെ എതിരിടാനുള്ള ചങ്കുറപ്പാണ്. തൗഹീദി സംഘങ്ങളുടെ വ്യതിരിക്തതയാണ് ചങ്കുറപ്പാണ്.

തൗഹീദി പ്രബോധനരംഗത്ത് നൂറ്റാണ്ടിനോടടുക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനമാണ് കേരളക്കരയിലെ കേരളാ നദ്വത്തുൽ മുജാഹിദീൻ. കൃത്യമായ ദൗത്യബോധമുള്ള സംഘടന, നിഷ്കാമകർമ്മികളും, ത്യാഗികളും, പ്രതീക്ഷാനിർഭരമായ പണ്ഡിതന്മാരാലും നേതാക്കൻമാരാലും മറ്റു പ്രവർത്തകരാലും സമ്പന്നമാണ്. തങ്ങളുടേയും സഹജീവികളുടേയും പരലോകജീവിതത്തിലെ വിജയത്തെ മുന്നിൽ കണ്ട്, സ്വയം സംസ്കൃതരാകാനും, കഴിയുന്നത്ര മറ്റുള്ളവരെ സംസ്കരിക്കാനും ഇടതടവില്ലാതെ യത്നിക്കുന്ന ഒരു നിഷ്കളങ്കക്കൂട്ടായ്മയാണ് അത്. നമ്മളുകൊള്ളുന്നതും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും തൗഹീദിനെ അനർഘസത്യമായതു കൊണ്ടു തന്നെ പ്രവാചകൻമാരെ നേരിട്ട ശത്രുക്കൾ നമ്മുടെ മുമ്പിലുമുണ്ട്. എത്രകണ്ട് നമ്മൾ സജീവരാണോ അത്ര കണ്ട് അവരും സജീവരാണ്. നമുക്ക് പക്ഷെ, ക്ഷമയും വിവേകവും വേണം. അവർക്ക് അത് രണ്ടും ആവശ്യമില്ല. നമ്മെ നിരാശയും നിഷ്ക്രിയതയും ബാധിക്കരുത്. അവരെ ഏതു സമയവും അവരണ്ടും ബാധിക്കാം. നമ്മുടേത് ഫലാത്മകമായതിനാൽ ആദർശവും ശ്രമവും നിയതമായിരിക്കും. അവരുടേത് സംഹാരാത്മകമാകയാൽ ആദർശം ചഞ്ചലവും ശ്രമം വ്യത്യസ്തവുമായിരിക്കും.

മഹാനായ പ്രവാചകനും വിശുദ്ധരായ സ്വഹാബികളും പടച്ചവന്റെ മാർഗത്തിൽ ഒട്ടേറെ പ്രയാസങ്ങൾ സഹിച്ച ത്യാഗികളാണ്. ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് എന്ന ഏറ്റവും നല്ല വചനം ഉൾക്കൊണ്ട് ജീവിക്കാനോ, അത് സുഗമമായി ലോകത്തെ പഠിപ്പിക്കാനോ ബഹുദൈവവിശ്വാസികൾ അവരെ സമ്മതിച്ചിരുന്നില്ല എന്നത് ചരിത്രമാണ്. രണഭൂമിയിൽ നിന്ന് രണഭൂമിയിലേക്ക് നബിയും സ്വഹാബികളും സഞ്ചരിച്ചത് അവർ നിന്നുകൊണ്ടിരുന്നതായത് കൊണ്ടായിരുന്നില്ല. ആദർശവിരുദ്ധർ അതിന് നിർബന്ധിച്ചതു

കൊണ്ടായിരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, വിശ്വാസികളുടെ സത്യാദർശവും, വിരോധികളുടെ ശാഠ്യവശക്തിയും എക്കാലത്തും ഭൂമിയിൽ ഒന്നിച്ച് നിലനിൽക്കുമെന്നർത്ഥം. പക്ഷേ, വിജയം എപ്പോഴും വിശ്വാസികൾക്കു തന്നെയാണ്.

പ്രബോധനരംഗത്ത് മുൻകാല സച്ചിരതർക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സ്വസ്ഥതയും സുഗമതയും നമുക്കുണ്ടാകുമെന്ന് കരുതുന്നത് സാംഗത്യമല്ല. ഇസ്‌ലാഹി പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ തുടക്കം മുതലിന്നുവരെയുള്ള ചരിത്രം ചിന്തിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുമത്. വധശ്രമത്തിന് വിധേയരായവർ, കഴുത്തിൽ മാലപ്പടക്കമണിയിക്കപ്പെട്ടവർ, മുബ്തദീഖുകളുടെ മർദ്ദനമേറ്റ് പാടത്തു വീണ്, ചേറുപുരണ്ട ശരീരവുമായി വീട്ടിലേക്കെത്തിയവർ! അങ്ങനെ എത്രപേർ! പക്ഷേ, നമ്മുടെ ആദ്യകാല പണ്ഡിതന്മാർ തൗഹീദിന്റെ മാർഗത്തിലുള്ള ഒരു പ്രതിസന്ധിയേയും കാര്യമായി ഗണിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരു നിമിഷമെങ്കിലും അവർ നിരാശയുടെ നെടുവീർപ്പിട്ടിരുന്നുമില്ല. കാരണമുണ്ട്:

“അല്ലാഹുവിന്റെ ഉത്തരവനുസരിച്ചല്ലാതെ ഒരാൾക്കും മരിക്കാനൊക്കുകയില്ല. അവധി കുറിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിധിയാണത്. ആരെങ്കിലും ഇഹലോകത്തെ പ്രതിഫലമണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവന് ഇവിടെ നിന്ന് നാം നൽകും. ആരെങ്കിലും പരലോകത്തെ പ്രതിഫലമാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ അവന് നാം അവിടെ നിന്ന് നൽകും. നന്ദികാണിക്കുന്നവർക്ക് നാം തക്കതായ പ്രതിഫലം നൽകുന്നതാണ്.” (ആലുഇംറാൻ:145)

അവർ പരലോകത്തെ ഉദ്ദേശിക്കുകയും പ്രതിബന്ധങ്ങളെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ, ക്ഷമാലുക്കൾക്ക് ലഭിക്കുമെന്ന പറഞ്ഞ സഹായം അവർക്കല്ലാഹു നൽകി. അതെ, തൗഹീദിന്റെ ശബ്ദം കേരളക്കരയിലെ ശിർക്കിന്റേയും ബിദ്അത്തിന്റേയും കേന്ദ്രങ്ങളിൽ അങ്കലാപ്പുണ്ടാക്കി. പരമ്പരാഗതമായി ശീലിച്ചു പോന്ന അനിസ്‌ലാമിക വിശ്വാസങ്ങളിൽ നിന്നും സമ്പ്രദായങ്ങളിൽ നിന്നും എത്രയോ സഹോദരങ്ങൾ മുക്തിനേടി. എന്താണ് ഖുർആൻ, എന്തിനാണ് ഖുർആൻ എന്നുപോലുമറിയാതിരുന്ന ഒരു കാലം കേരളീയ മുസ്‌ലിംകളിൽ നിലനിന്നിരുന്നു എന്നോർക്കാൻ പറ്റാത്ത അവസ്ഥയിലേക്ക് വിശ്വാസികൾ വളർന്നത് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹു നൽകിയ സഹായം തന്നെയാണ്. മാലപ്പാട്ടുകളും, മൗലിദ് കിതാബുകളും, വിർദ് പുസ്തകങ്ങളും, പടപ്പാട്ടുകളും മാത്രം ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രമാണങ്ങളായി ജനങ്ങൾക്കു പരിചയപ്പെടുത്തിയ പുരോഹിത വിഭാഗം അക്ഷന്തവ്യമായ അപരാധമാണ് ചെയ്തത്. അത് തിരുത്താൻ ഇസ്‌ലാഹി പ്രസ്ഥാനം കുറച്ചൊന്നുമല്ല യത്നിച്ചത്.

കേരളീയ മുസ്‌ലിംകളിൽ വിശ്വാസ ആരാധനാ-ആചാര-രംഗങ്ങളിൽ ഒരുപാട് മാറ്റമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ആരും അംഗീകരിക്കുന്ന, നിലനിന്നുകാണണം എന്നാഗ്രഹിക്കുന്ന പ്രസ്തുത ഇസ്‌ലാമിക ഫലങ്ങളെ പൗരോഹിത്യം തങ്ങളുടെ ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളിൽ കുലികൊടുത്ത് എഴുതിപ്പിക്കുന്ന തിരക്കിലാണ്. നവോത്ഥാനം എന്ന പദത്തോടുതന്നെ ശത്രുത വെച്ചു പുലർത്തിയിരുന്ന യാഥാസ്ഥിതിക പണ്ഡിതന്മാർ ‘നവോത്ഥാനത്തിന്റെ കാവലാളാവുക’ (സിറാജ്, ഫ്രൈഡെ ഫീച്ചർ, ഫെബ്രു. 2, 2007) എന്ന് ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നത് വായിക്കുമ്പോൾ ചരിത്രമറിയുന്നവർ ചിരിക്കുകയാണ്.

അതെന്നുമാകട്ടെ, മാറിയ സാഹചര്യങ്ങളിലും തൗഹീദി സംഘടനക്ക് വിശ്രമിക്കാൻ അല്പം പോലും സമയമില്ലെന്നതാണ് വാസ്തവം. പുതിയ ശത്രുക്കൾ നമ്മുടെ തന്നെ വസ്ത്രം ധരിച്ച് നിലയുറപ്പിക്കുകയാണ്. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും ഫലദായകമായ ഒന്നും സമൂഹത്തിന് നൽകാനില്ലാത്ത അവർക്ക്, നമ്മുടെ മാർഗമധ്യേ ‘മലമ്പാതകൾ’ സൃഷ്ടിക്കലാണ് മുഖ്യ തൊഴിൽ. ക്ഷമയോടെയുള്ള കർമ്മ നൈരന്തര്യം നിലവിലെ അവസ്ഥയിലും അനിവാര്യമാണെർത്ഥം. സ്വർഗം ലക്ഷ്യമായിട്ടെടുത്ത നമ്മൾ ധർമ്മസമരത്തിൽ തീർച്ചയായും വിജയിക്കേണ്ടവരാണ്; അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടെ.

“അതല്ല, നിങ്ങളിൽ നിന്ന് ധർമ്മസമരത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടവരെയും ക്ഷമാശീലരെയും അല്ലാഹു തിരിച്ചറിഞ്ഞിട്ടില്ലാതെ നിങ്ങൾക്ക് സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചുകൊടുക്കുമെന്ന് നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരിക്കുകയോണോ?” (ആലുഇംറാൻ:142)

ഏതവസരത്തിലും കർമ്മഫലത്തിലൂടെ മുന്നോട്ടു പോകുന്നവനാകണം മുജാഹിദ്. പണിയില്ലാത്തവർ ജീന്നിന്റേയും, സിഹ്റിന്റേയും, പിശാചിന്റേയുമൊക്കെ ഗട്ടുകൾ നിർമ്മിച്ച് വഴിയിൽ കാത്തിരുപ്പുണ്ടാകും. അവ കാര്യമേക്കണ്ടതില്ല. ജീവിതത്തിലെ തക്വ്വ അവയിൽ നിന്നൊക്കെ നമുക്ക് സുരക്ഷ നൽകും. “അല്ലാഹുവെ വല്ലവനും സൂക്ഷിക്കുന്ന പക്ഷം അല്ലാഹു അവന്നൊരു പോംവഴി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതാണ് (ത്വലാക്:2) എന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ വാഗ്ദാനം ഒരു മുജാഹിദിന്റേയും പ്രതിസന്ധി ഘട്ടങ്ങളിലെ വിശ്വാസമാകണം. ആളും അർത്ഥവും, വാളും പരിചയും എമ്പാടുമുപയോഗിച്ചിട്ടും തകർന്നിട്ടില്ലാത്ത തൗഹീദി ധർമ്മനിര അവസാനകാലംവരെ നിലനിൽക്കുമെന്നത് പ്രവാചകന്റെ പ്രവചനമാണ്. എല്ലാം സഹിച്ച്, എന്തും ത്യജിച്ച് ആ ധർമ്മനിരയിലെ വിനീതരായ അംഗങ്ങളാകാൻ നമുക്കായാൽ ധർമ്മനിഷ്ഠ പാലിക്കുന്നവർക്ക് വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ശാശ്വത സ്വർഗം, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തോടെ, പ്രതിഫലമായി ലഭിക്കും. അല്ലാഹു അക്ബർ!